

asiatisk Kolera. Efter § 2 skal jo nemlig en Kapitain, der kommer fra et kolerasmittet Sted heise gult eller grønt Flag. Naar nu f. Ex. en Kapitain kommer fra et Sted, for hvilket der ingen Karantæne er bestemt, men han faar Syge eller Døde om Bord, saa vil han, naar han læser dette, sige til sig selv: Det er mig, om skal bestemme, om jeg skal heise Karantæneflag eller ikke, og jeg har ikke nogen Mistanke om, at den Sygdom, som her er om Bord, staar i Forbindelse med asiatisk Kolera, og derfor anser jeg mig ikke for forpligtet til at heise noget Karantæneflag; saa kommer han og faar paa den Maade fri Indgang i Landet og kan paa Maade meget let bringe Kolera ind. Meningen maa fornustigvis være den, at, naar han kommer til en dansk Havn og har Syge eller Døde om Bord, maa han ikke have Samkvem med Landet, førend Lægetilsyn har været om Bord, og først, naar det har erklæret for Karantænekommissionen, at Løgen ingen Mistanke har til, at der er Kolerasmitte om Bord, først da kan der tilstedes Skibet fri Afgang. Jeg kan til en vis Grad nok forstaa, hvorfor man har ladet dette flyde ind, idet man nemlig vel har ment, at den Skibsfører, som kommer fra et saadant Sted, for hvilket der ingen Karantæne bestaar, skal, naar der ingen Mistanke er om, at der har været asiatisk Kolera om Bord, uebliskelig fritages for den Forpligtelse, som ellers vil paahvile ham, naar han kommer fra et Sted, som er underkastet Karantæne. Det har i det Mindste tidligere været Tilfælde, at ethvert Skib, som ankom til dansk Havn med Syge eller Døde om Bord ikke maatte have Samkvem med Land, før Lægetilsyn havde fundet Stedet. Jeg veed ikke, om der skulde være stet Forandring heri, men hvis ikke, saa kunde maasse Resultatet være, at hele Paragrafen ikke behøvedes; thi i det Dieblit, at denne Anordning bestod endnu, maatte jo et saadant Skib ikke have Samkvem med Land, førend Lægetilsyn havde været om Bord.

Med Hensyn til Samkvem over Land er det vistnok aldeles nødvendigt, hvis Koleraen skulde nærme sig, at der ogsaa træffes Foranstaltninger i den Henseende, og jeg kan ikke være af samme Mening, som den ærede sidste Taler, der troede, at der var mindre Fare med Hensyn til Smitte, naar Folk kom over Landgrænsen. Jeg er snarere tilbøjelig til at tro det Modsatte. Imidlertid frygter jeg, at de Foranstaltninger, som ere bragte i Forslag, just ikke vil vise sig at være aldeles effektive, medmindre der til sin Tid virkelig paa de Veie, hvor Indgang maatte tillades, bliver oprettet en eller flere

virkelige Karantæneanstalter for Syge. Med Hensyn til Reisegods er der jo antydning her i Lovforslaget, at hvad der fandtes af smudsigt Vinned og Uld, det skulde enten sendes tilbage eller strax tilintetgjøres; men jeg vil gjøre opmærksom paa, at de Reisende i Regelen have Uld og da navnlig altid Vinned paa sig, som oftest begge Dele, og dette, som disse Reisende have paa Legemet og saaledes indbringe i Landet, maa vistnok anses for fuldt saa smitsomt som det, der ligger i en Kuffert. Derfor forekommer det mig, at, naar der skal komme noget virkeligt ud deraf, maa ogsaa det, som Personerne have paa Legemet, desinficeres, inden de faae Lov til at komme ind i Landet.

Fischer: Den Bemærkning, som den sidste ærede Taler gjorde med Hensyn til Forstaaelsen af en Paragraf i Lovforslaget, kan jeg i det Hele taget tiltræde. Jeg tror imidlertid, at denne Paragraf er bleven affattet saaledes paa Grund af en Analogi mellem Loven af 2den Juli 1880 og Lovforslaget, thi i Loven af 2den Juli findes en § 2 og et andet Stykke i § 13, som mødes med hinanden paa en saadan Maade, at det i det Mindste ikke har været mig klart, hvorledes de to Stykker lade sig forene. At der derfor ved Paragrafen i Lovforslaget er opstaaet Tvivl hos det ærede Medlem i den Henseende, forundrer mig ikke. Jeg vilde i det Hele ønske, at man ikke vilde blive staaende ved det foreliggende Lovforslag som et Tillæg til Loven af 2den Juli, men at man vilde sammenarbejde det Hele, i Betragtning af, at denne Lov skal bruges af Mange og paaføre Ansvar hos Mange, der ikke kunne have baade Loven og Tillæget til Loven ved Haanden, naar det gjælder at rette sig efter Bestemmelserne. Jeg tror ikke, at Loven af 2den Juli er udarbejdet af Justitsministeriet; det er ganske bestemt en anden Haand, der der har raadet, thi den Klarhed, der pleier at være over de Lovforslag, som Justitsministeriet leverer, mangler efter mit Skøn her. Hvad Formalia angaar, som den ærede sidste Taler berørte, da tror jeg ikke, at der er det Ringeste i Veien i den Henseende. Den Fremgangsmaade, som er fulgt, er ganske sikkert den samme, som er fulgt ved en anden lignende Leilighed. Jeg ser ikke rettere, end at Grundlovens Bestemmelse i fuld Maade er flydegtgjort. Den foreløbige Lov har været ombelt paa Rigsdagens Bladser; Ministeren henviser til den, idet han forelagde Lovforslaget, ligesom der ogsaa henvises til den i Anmærkningerne, jeg veed ikke, hvad der mangler. Det at stille de yderligere Bestemmelser som Endringsforslag til den foreløbige Lov, tror jeg nu slet ikke er